SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 15 APRIL 1937



HET STRAATORKEST

ZO'N BRUTALE MUIS

Ze zaten met z'n drieën knus in hun holletje bijeen; drie leuke, kleine muisjes met zwarte kraaloogjes en brutale snuitjes. En opscheppen dat ze deden.... neen maar, wat zaten die kleine muisjes te snoeven....!

„Ik," zei Piepie Spriet, „ik ben helemaal niet bang voor de kat.... gisteren nog, toen hij zo voor ons holletje zat te loeren, heb ik hem zó brutaal in z'n gezicht gepiept!"

„Poeh.... 't zou wat!" blufte Snorrie, een ander muisje, „er is nogal wat aan als de kat veilig aan de andere kant van de muur zit.... hij kan immers toch niet in ons holletje komen, daar is hij véél te dik voor. Neen, dan zal ik eens vertellen wat ik gedaan heb," en toen de andere twee hem nieuwsgierig aankeken vervolgde hij: „ik heb gisteren, toen de kat weer voor het gat in de muur zat te loeren, m'n staart er door gestoken, heus waar, een heel eind, en net toen de kat er met z'n poot naar sloeg, trok ik m'n staart terug en had hij lekker niets te pakken....!"

Even zaten de andere muisjes sprakeloos. Toen piepte Spitsje, die z'n naam aan z'n brutaal spits snuitje te danken had: „Nou, ik geloof er niet veel van, hoor! Jullie zijn wát bang voor de kat.... als jullie hem alleen maar ruiken, gaan jullie al op de vlucht....!" en toen de twee andere muisjes verontwaardigd tegenpruttelden,



Snorrie pakte Spitsje's staartje, en probeerde hem zo in 't holletje te houden.

piepte hij: „Ik heb het zelf gezien! Neen, weet je wat ik durf? Ik durf best een lekker brokje uit het bakje, waaruit de kat eet, te halen en het mee naar ons holletje te nemen....!"

Daar werden de andere muisjes heus een beetje stil van. Nou ja, zolang poes niet bij ze kon, als ze veilig in hun holletje waren, hadden ze praats genoeg, maar zoals Spitsje dat zo maar wilde — een brokje uit poes' bakje nemen — zich zo maar bij de kat in de keuken wagen.... brr.... ze rilden al, als ze er alleen aan dachten....!

Spitsje keek ze met z'n eigenwijs snuitje brutaal aan.

„Wedden dat ik het doe en dat jullie er allebei een stukje van krijgen?" piepte hij overmoedig.

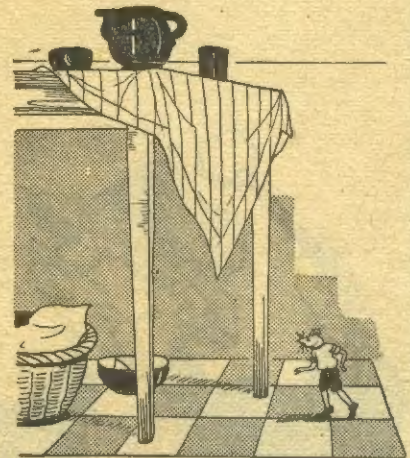
„Als je durft," zei Piepie, „krijg je van mij een hele pinda...."

„En van mij drie grote koekkruimels," beloofde Snorrie royaal, „maar als je verliest, wat krijgen wij dan van jou?"

„Elk een hazelnoot," zei Spits, die wel wist, hoeveel de muisjes daarvan hielden.

„Hè, ja.... dat is best," piepten Snorrie en Piepie blij en ze likten zich hun snorrebaardjes al bij voorbaat.

„Afgesproken," piepte Spitsje gewichtig, „straks breng ik jullie een lekker brokje dat ik van de kat heb weggenomen....!" En na nog afgesproken te hebben, dat Piepie en Snorrie door het gaatje in de muur mochten kijken, om te zien of Spitsje het werkelijk zou doen, zou Spitsje de



Die liep heel zachtjes en voorzichtig de keuken in....

gevaarlijke onderneming wagen....!

Even zaten ze alle drie angstig te luisteren, toen ze Mips, de kat, ergens in huis hoorden miauwen, maar weldra vatte Spitsje moed.

„Opzij," piepte hij overmoedig. „Dachten jullie misschien dat ik niet durfde? Nu, wacht dan maar even," en meteen stak hij z'n spitse snuitje al door het gaatje in de muur om te zien, of mevrouw de kat in de buurt was.

„Doe het maar niet, Spitsje!" piepte Piepie angstig, „als de kat je te pakken krijgt is het te laat!"

„Je hebt zeker trek in een hazelnoot, hè?" sloeg Spitsje die vermaning in de lucht, „neen hoor,



„Ik," zei Piepie Spriet, „ik ben helemaal niet bang voor de kat...."



Spits struikelde haast, zó zwaar was de kaaskorst, maar hij hield hem stevig vast, vlug!....

zolang je die nog niet in je pootjes hebt, heb ik nog niet verloren....!"

Snorrie pakte Spitsje's staartje, en probeerde hem zo in het holletje te houden. Maar Spits nam metéén een aanloopje, rukte z'n staartje los, zodat Snorrie van de schok languit achterover viel, en was in een ogenblik door het gaatje verdwenen.

„Als dat maar goed afloopt!" zuchtte Snorrie angstig, toen hij weer overeind gekrabbeld was. „Hadden we hem toch maar tegengehouden, Piepie....!" maar nieuwsgierig en angstig duwden ze hun snuitje tot vlak voor het muizengat, om toch maar vooral goed te kunnen zien, wat er met Spitsje gebeurde....

Die liep heel zachtjes en voorzichtig de keuken in; naar alle kanten snoof z'n spitse snuitje in de lucht.... zou Mips, de kat, in de buurt zijn?

Heel voorzichtig liep hij verder. Daar in de hoek, onder de keukentafel, naast Mips' mandje stond z'n etensbakje en.... Spitsje rook het al van verre, er lag een lekker korstje kaas in; hè, z'n spitse neusje ging op en neer van 't snuffelen, zó lekker vond hij het.

Maar opeens.... wat was dat.... wie krabbelde daar aan de keukendeur en wie miauw'le daar zo dringend om binnengelaten te worden? Hu.... Spitsje trilde op z'n dunne pootjes.... dat was Mips, de gevreesde kat. De schrik sloeg om Spitsje's muizenhartje en in één ren trippelde hij de keuken door.... naar het holletje terug, waar hij met kloppend hartje hijgend een ogenblik zitten bleef. Bang keek hij even achterom, niet anders verwachtend, of Mips zou met grote sprongen op hem afkomen....! Maar er gebeurde niets en nu zag de angstige Spits, dat de keukendeur nog altijd dicht was en de kat buiten stond. Toen kwam Spitsje's moed terug. Wat kon die boze kat hem doen, als hij buiten stond. En brutale Spits waagde de kans. Vlug overlegde hij, dat het nog altijd veel plezieriger was een pinda en drie grote koekkruimels te ontvangen, dan twee hazelnoten weg te geven.... maar ja.... daar was natuurlijk het gevaar aan verbonden, dat nét als hij bij Mips' bakje zou zijn, de keukendeur opengedaan zou worden en Mips met grote sprongen op hem af zou komen. En dan.... maar neen, daar wilde Spitsje nu liever niet aan denken! Even zat hij nog besluiteloos en toen.... nam het brutale muisje een spurtje.... tik, tik, tik, gingen z'n pootjes



....en de kat kon nog nét het puntje van Spitsje's staart zien verdwijnen!

over de grond. Ha, daar was hij er al.... Luid miauwde Mips voor de keukendeur.... Nu metéén een grote kaaskorst uit het bakje.... hè, wat was dat zwaar, en nu terug, zo vlug hij kon. Spits struikelde haast, zó zwaar was de kaaskorst, maar hij hield hem stevig vast, vlug!....

Ai.... daar sprong de keukendeur open en vloog Mips, de kat, met een vaartje van heb ik jou daar de keuken in.... recht op Spits toe, maar die liep wat hij lopen kon en net toen Mips vlak bij hem was, verdween hij met de kaaskorst in het holletje en de kat kon nog nét het puntje van Spitsje's staart zien verdwijnen! Met z'n neus haast in het hol, bleef Mips zitten, woedend, dat de muis hem nog nét ontsnapt was!

En Spitsje? Nu, die rolde met kaaskorst en al haast over Piepie en Snorrie heen, zó dicht stonden die voor het gaatje te kijken.

O, o, wat waren ze geschrokken, toen Mips de keuken in kwam hollen!

't Was toch ook wel even spannend geweest; wie zou het winnen.... Mips of Spits?

Maar, hè, hè, gelukkig, Spits had gewonnen, die zat weer veilig en wel bij ze en hield met een vreselijk trots snuitje de kaaskorst omhoog.

Piepie en Snorrie waren er vol bewondering voor en wilden er meteen aan beginnen!

Maar daar wilde Spitsje niets van weten; eerst z'n pinda en z'n drie grote koekkruimels!

Eerlijk is eerlijk, dat moesten de andere toegeven en vlug gingen ze de lekkernijen halen. Dat werd me een smulpartij voor de drie muisjes.

Spits was zo trots als een pauw en aan iedereen vertelde hij, dat hij hélemaal niet bang was geweest....

Maar of hij het voor de tweede keer ook weer doen zou? Nu, dat geloof ik niet, maar als ik hem tegenkom, zal ik het hem beslist vragen!

Afgesproken?

RO FRANKFORT—WERKENDAM



Dat werd me een smulpartij voor de drie muisjes.

TED OP AVONTUUR



DE VERSTEKELINGEN



't Vrouwtje was wat zwaar beladen,
Met veel pakjes, groot en klein,
Ted zei: „Kom eens even, Pukkie,
„Hulp zal hier wel nodig zijn."



Ted liep vlug de winkel binnen,
Vroeg er timmermateriaal,
Spijkers en ook een paar latten,
Op 't stoepje legd' hij 't allemaal.



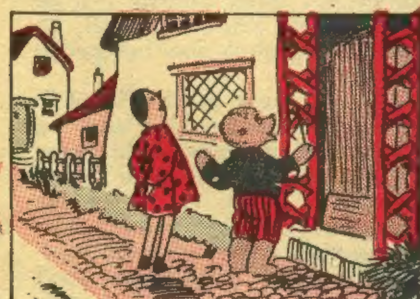
Handig ging hij aan 't timm'ren,
Sloeg en spijkerde onvermoeid,
Binnen 't uur was er een sleetje
Uit dat spijkeren gegroeid.



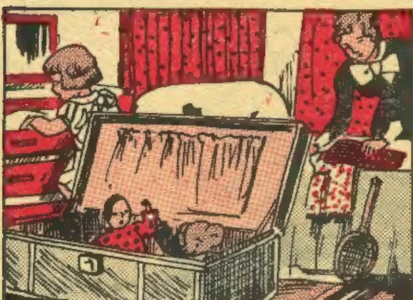
Ted nam al de pakjes over,
Lei ze netjes op een rij;
En het vrouwtje, in de wolken,
Stond er vriendlijk lachend bij.



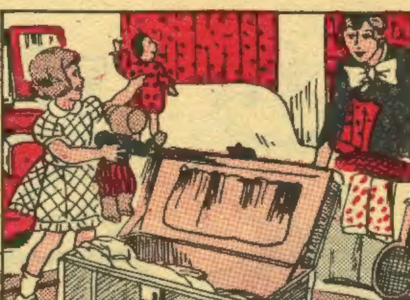
Holderbolder over 't stoepje,
Rammelde achter hen de slee,
Pukkie vond het werklijk enig
En trok dapper 't vrachtje mee.



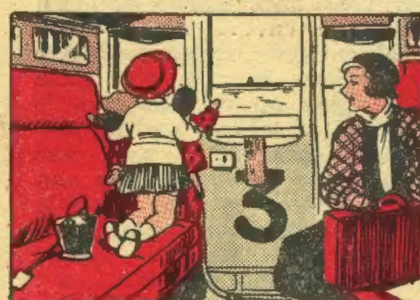
't Vrouwtje ging langs achter binnen,
Ted en Pukkie bleven staan.
't Vrouwtje was hen dra vergeten
Maar Ted wou naar binnen gaan.



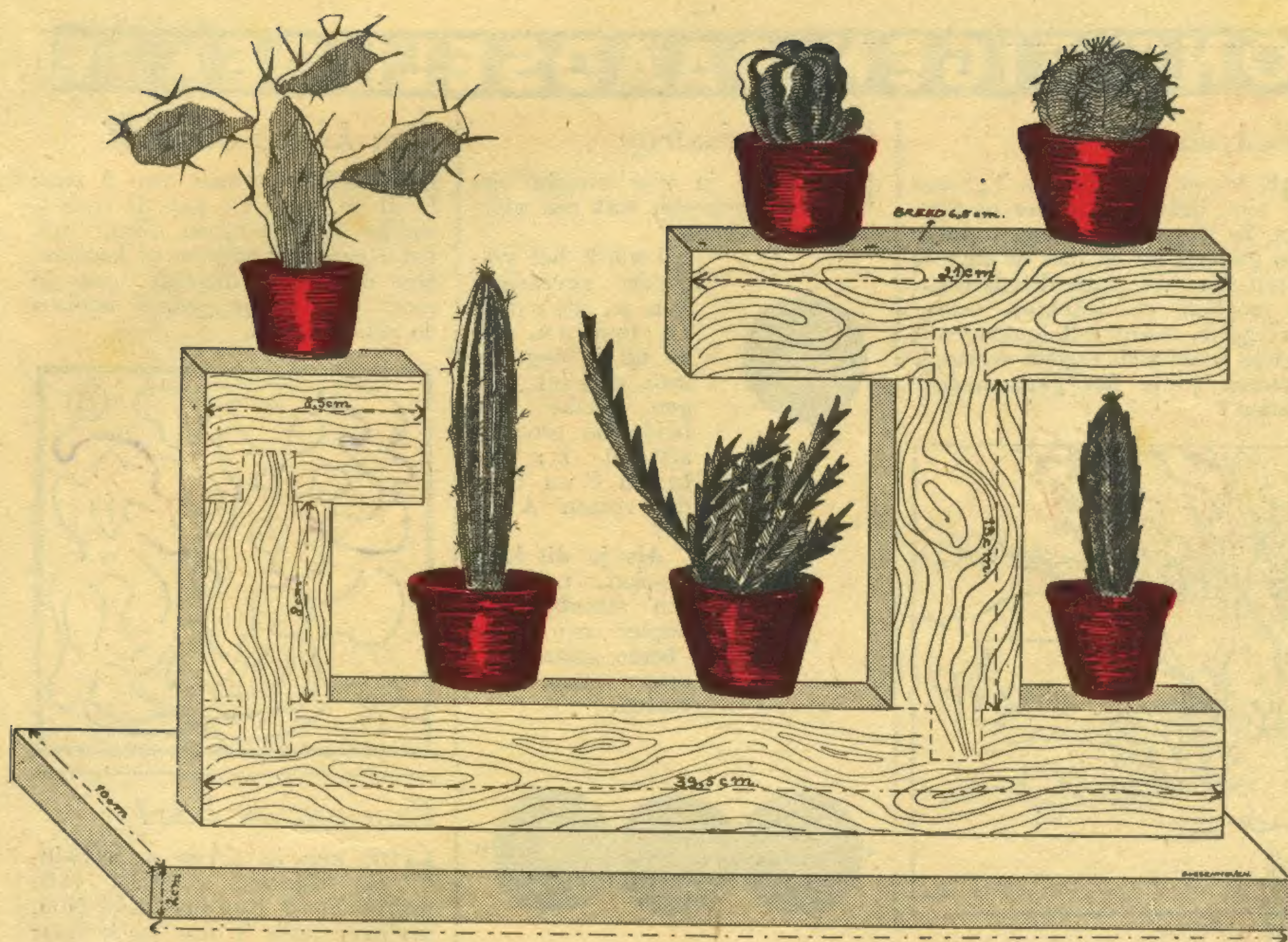
Stiekum slopen ze naar boven,
Waar een grote koffer stond.
„Daar gaan w'in," zei Ted, „en reizen
Lekker mee de wereld rond."

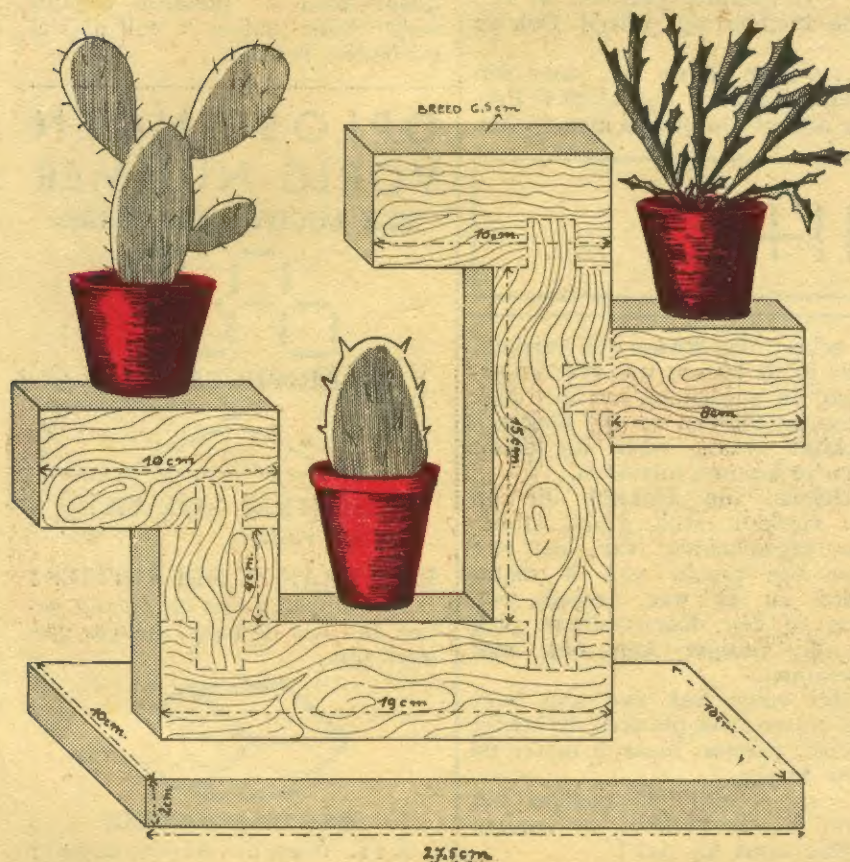


Mies, die moeder net hielp pakken,
Vond de klanten allebei.
„Kijk eens, moeder," riep ze lachend,
„Ted en Puk gaan mee met mij."



Pijlsnel schoot de lange trein nu
Almaar door, langs veld en gracht,
„Ei," riep Ted, „wat draait de wereld
Snel, dat had ik nooit gedacht."





DE HANDIGE TIMMERMAN

De plaat van deze week brengt een heel aardig werkje voor jullie.

De lezertjes en lezeresjes houden natuurlijk allemaal dolveel van bloemen en vooral die zonderlinge, grillig gevormde cactusplantjes zijn heel leuk in de kamer, vooral als je 'n beetje smaak hebt om ze neer te zetten. Daarom is 't leuk als je 'n speciaal staandertje hebt, waarop je de kleine potjes kunt zetten en het is vanzelfsprekend dubbel leuk, als je het staandertje zelf in elkaar kunt timmeren. Wie doet dat nou niet graag? Natuurlijk sla je wel eens op je vinger of je duim of krijg je

(Zie vervolg op bladzijde 7)

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

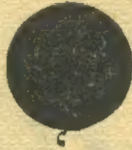
Zoekplaatje

DE drie ganzen, die aan 't grazen zijn, hebben al vaker opgekeken. Ze zijn erg onrustig, want ze zijn gewend nu en dan de stem te horen van het ganzenhoedstertje. Ze zoeken en wachten echter tevergeefs, want het ondeugende meisje heeft zich ergens verstopt. Kunnen jullie het ganzenmeisje vinden ?



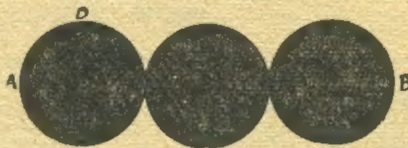
Gezichtsbedrog

HIER zie je vier zwarte cirkels afgebeeld, met een viertal hoofdletters.



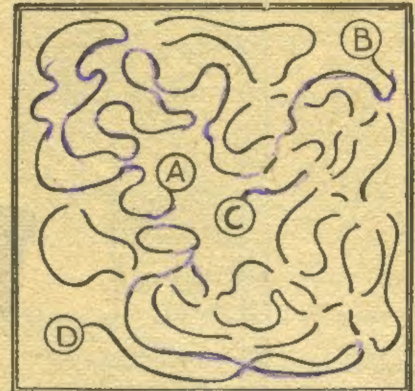
Nu wordt het volgende gevraagd : kun je, zonder te meten, dus zo op 't oog gezien, dadelijk zeggen, welke van beide de grootste afstand is : die tussen C en D of die tussen A en B ?

Als je dit hebt geschat, moet je een strookje wit papier nemen en beide afstanden eens secuur nameten.



Een kleine doolhof

PROBEER nu eens van A naar B te gaan en van D naar C zonder dat de lijnen elkaar ook maar een keer snijden of kruisen. Het is niet zo moeilijk, maar je moet een beetje geduld hebben en goed zoeken.



Kan dat en hoe ?

HOE kun je zeven van twintig afnemen en toch 1000 overhouden ? Kan dat niet ? Nou, proberen jullie 't deze week maar eens. Volgende week zie je dan, dat 't wèl kan, en hoe je 't moet doen. Maar de pientere baasjes onder jullie zullen 't ook al wel gevonden hebben.

Wie kan dit het vlugst ?

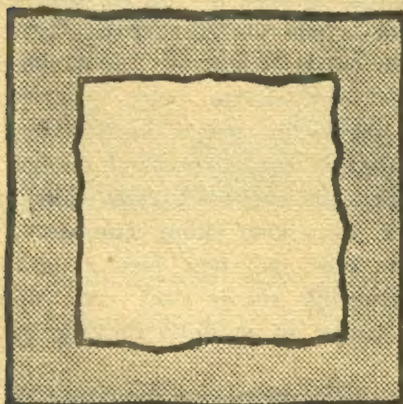
HIER hebben we in 't geheel 14 lucifers, waarmee we een rekensommetje maken. Je ziet hoe de lucifers zijn gelegd. Ook de kruisjes bestaan dus uit 2 lucifers.

5 + 1 = 2 + 4. Dat klopt. Maar.... kun je nu ook door één lucifertje te verleggen nòg zo'n optelsommetje maken dat klopt ? Probeer het eens elk voor zich en kijk dan wie dit het vlugst kan klaarspelen.

V+I = II+IV

Een plankenmysterie

OP zekere dag kwam een reiziger, die in de bossen was verzeild geraakt en verdwaald en erg vermoeid begon te worden, op een open plek in het bos. Tot zijn grote vreugde zag hij midden op die plek een blokhut staan, waar hij dacht even te kunnen uitrusten.



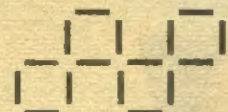
Helaas, de blokhut die op een vierkant stuk grond stond, was afgescheiden van de rest door een gracht van 6 meter breed en er was nergens een brug of een doorwaadbare plek en de reiziger kon ook niet zwemmen.

Het enige wat aan zijn kant lag, waren twee planken die echter allebei precies maar 5 meter 90 lang waren.

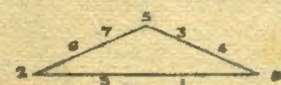
Toch speelde de reiziger het klaar in de blokhut te komen. Hoe deed hij dat ?

OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

EEN LUCIFERSPROBLEEM



DRIEHOEKSOM



HOEVEEL ZIJN ER ?

Precies vijftien.

HOE MAAK IK DIE RUITJES ?

De stippellijntjes en de pijl geven aan hoe de beide lucifers verlegd zijn.



REKENSOMMETJE

Z e s. Want 0 × 35 = 0, of niet ?

EEN PRAATJE OVER VERLICHTING

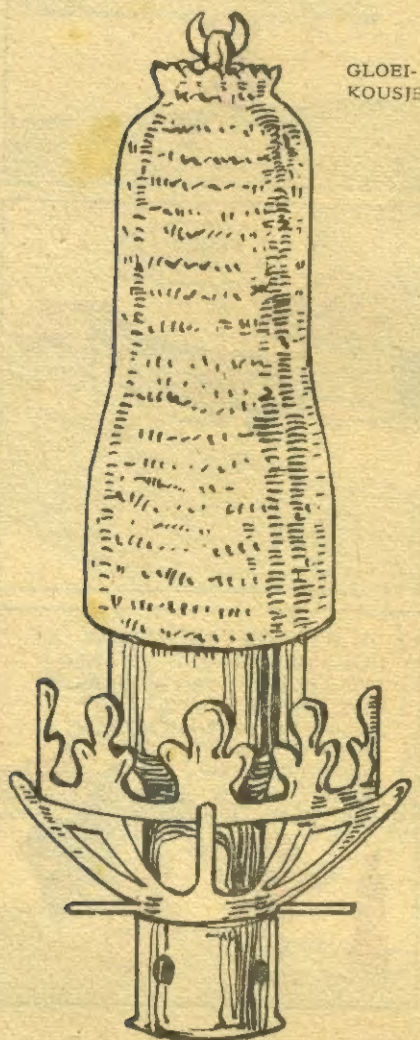
VROEGER EN NU

EVEN 'n draai aan 't knopje en floep! de kamer is verlicht. Jawel, jongelui, maar zo gemakkelijk is 't niet altijd geweest.

Jullie hebt door je ouders waarschijnlijk wel over de gasverlichting horen spreken, waarbij de zgn. gloeikousjes te pas kwamen, die door het gas in lichtgevende cylindertjes veranderden.

Nu was deze verlichting al 'n grote verbetering, want daarvoor waren het de petroleumlampen en nóg éérder de kaarsen.

Deze zijn om zo te zeggen eeuwen achter elkaar gebruikt. De Romeinen, já misschien nog oudere volken, hadden ze al. In de middeleeuwen hebben de ridders op hun sterke burchten er feest bij gevierd en tot aan het eind van de 18e eeuw waren kaarsen de verlichting. Zeker bij de welgestelden. En het is wel eigenaardig, dat pas in 't midden van de vorige eeuw, toen de kaars voor het grootste deel had afgedaan, de manier werd gevonden om de pit zó te draaien, dat deze zich buiten de vlam kon krommen en dus verbranden. Vroeger bleef de draad afgesloten van de lucht, verbrandde niet en moest telkens geknipt of gesnoten worden.



GLOEIKOUSJE

Behalve kaarsen zijn er vanaf de allereerste tijden olielampen gebruikt, die nu eens deze, dan weer die vorm hadden. Zo zijn b.v. uit de vroeg-christelijke tijd verschillende aardewerklampen bewaard gebleven.

Van alle verlichtingsmiddelen is echter brandend hout het oudste. Dit diende oorspronkelijk voor drie doeleinden: verlichten, verwarmen en koken.

Om dan tot onze tijd terug te keren: met de electriciteit is heel wat te beginnen.

Daar is de gewone verlichting, waarbij de lamp dadelijk het licht verspreidt. Maar ook is er de indirecte verlichting. Dan wordt het licht tegen het witte plafond geworpen en kaatst terug. In etalages zijn heel veel buislampen in gebruik; die zijn zo geplaatst, dat de kijkers er geen last van hebben. En bovendien worden bij feestelijke gelegenheden gebouwen soms prachtig aan de buitenkant met electrisch licht bestraald. Dit heet „flood-light" ('n Engels woord, ongeveer uitspreken als: flud-lijt.) Het betekent letterlijk: vloedlicht, dus licht, dat als 't ware over iets heenstroomt.



VROEG-CHRISTELIJKE AARDEWERKLAMP

DE HANDIGE TIMMERMAN

(Vervolg van bladzijde 5)

'n houtsplintertje in je huid, maar ja, je moet maar denken dat het 'r zo bij hoort, al staat het vast niet op de tekening. Onze plaat brengt jullie twee verschillende modellen. De maten zijn overal goed aangegeven en voor meer duidelijkheid heeft de tekenaar zelfs de draad van 't hout getekend, zodat je niet kunt missen. Je neemt gewoon dennenhout in de maten twee bij drie. Dan hier en daar nog een beetje bijschuren en ten slotte schilderen of beitsen in kleuren die bij de meubelen der kamer passen. Veel succes.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

SJORS HEEFT PECH.

